

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 31. Concilium Cabillonense III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

Sæculum VII tu in convertendis Infidelibus labora-
A. C. 644. vit, Tempia evertit, Idololatriam pro-
 fligavit, & plurima patravit miracula. Haud diu postea tres Monachi Luxo-
 vienses, Provinciales sui advenerunt la-
 borum socii futuri, scilicet, Mommoli-
 nus, Ebertramus & Bertinus, Presbyte-
 ri omnes, atque Sacrarum Litterarum
 & Disciplinæ Ecclesiasticæ scientia in-
 structissimi. Dynasta aliquis opulentis-
 simus, opera S. Audomari conversus,
 dedit ei agrum Sitiviensem, in quo tres
 Sancti Presbyteri anno 648. Clodovei
 undecimo fundarunt Monasterium, hu-
 jus Mommolinus primus Abbas fuit, &
 secundus Sanctus Bertinus, cujus hæc
 Abbatia hodieque nomen retinet. S. E-
 bertramus vero Monasterii S. Quintini
 in agro Veromanduensi Abbas fuit.

§. XXXI.

Concilium Cabillonense Tertium.

Coint. an.
 644. n. 2.

to. 6. Conc.
 p. 387.

Sanctus Eligius & S. Ouenus, Episcopi
 ordinati Concilio tertio Cabillonensi
 jussu Regis Clodovei II. vigesimo quin-
 to Octobr. atque, ut creditur, anno 644.
 celebrato interfuerunt. In eo viginti
 Canones conditi. Primus præcipit, ut
 Fides Nicena in Concilio Calcedonensi
 confirmata servetur. Istud præmonitio
 esse videtur adversus novam Monothe-
 litarum Doctrinam. Sæcularibus pro-
 hibetur,

hibetur, ne Bona Ecclesiastica admini-
stranda in se suscipiant, & quibuscunque,
ne eorum possessionem adeant, nisi prius
sententia legitime pronunciata. De-
functo Presbytero aut Abbate nec Epis-
copus, nec Archidiaconus quidquam de
Bonis Parochiæ, Nosocomii, aut Mona-
sterii sibi usurpet. Ex hoc Canone con-
jicere licet, plerisque Nosocomiis Pres-
byteros fuisse præfectos. Episcopum
cujusque Provinciæ Episcopi, Clerici &
Cives eligant; secus nulla sit Electio.
Nunquam duo Episcopi in una Civitate,
nec duo Abbates in uno Monasterio sint.
Nemo Ordines Sacros data pecunia ac-
cipiat; si dederit, deponatur. S. Eli-
gius & S. Ouenus, adhuc Laici, omni-
virium contentione ad eliminandam Si-
moniam incubuerant. Aliqui Episcopi
coram Concilio querelam moverunt,
quod a Dynastis impedirentur, ne de O-
ratoriis in illorum fundis ædificatis de-
cernerent, nec de Bonis, quæ his Ora-
toriis conferebantur, nec Clericos, qui
in iis ministrabant, castigarent. Hac
super re statutum; hos Clericos, & hæc
Bona sub potestate Episcopi esse de-
bere.

Judices publici, sub pœna Excom-
municationis, ad Parochias rurales se
non conferant, nec Clericos aut Abbates
ad mensam aut diversorium sibi paran-

Sæculum VII
A. C. 644.

Can. 5. c. 6. c. 7

c. 10.

c. 4. 12.

c. 16.

c. 14.

c. 11.

Sæculum VII dū compellant. Sæculares non rixentur, aut ad percutiendum in Ecclesiis vel illarum atriis gladios evaginent. Fœminæ diebus festivis intra septa Ecclesiarum cantilenas obscænas proterve non recitent. Servi non vendantur extra Ditionem Regis Clodovei mittendi, ne deinde perpetua servitute premantur, aut, si Christiani sint, in potestatem Judæorum deveniant. Canon ultimus causam privatam respicit; in eo enim Agapius & Bobo Episcopi Dinienses ab Episcopatu deponuntur ob admittamur. Creduntur ambo hanc Sedem voluisse obtinere, & occasionem dedisse, cur ille Canon denuo inculcetur, duos in una Civitate Episcopos non esse tolerandos.

Hujus Concilii Patres ad Theodosium Episcopum Arelatensem scripserunt in hunc modum: *Credebamus ad Concilium te esse venturum, cum te in hac urbe versari sciremus; sed jam cognoscimus timore impeditum non potuisse venire, cum fama publica malam esse vitam tuam, nec ullam tibi Canonum Reverentiam testetur. Vidimus etiam litteras tua manu signatas, quibus Provinciæ tuæ Episcopi subscripserunt, te Pœnitentiam lubenti animo subiturum. Non autem ignoras, pœnitentem Cathedram Episcopalem servare amplius non posse. Hinc tibi*

bi declaramus, abstinendum esse a Fun- Sæculum VII
tionibus Sacerdotalibus, & Administra- A. C. 644.
tione Bonorum Ecclesiæ tuæ, donec in fu-
turo Concilio iudicatus fueris.

Concilio Cabillonensi Episcopi trigin-
 ta novem, absentium Delegati sex, Ab-
 bates sex, & unus Archidiaconus sub-
 scripserunt. Primi decem Archiepisco-
 pi sunt, nempe, Candericus Lugdunen-
 sis, Sanctus Landalenus seu Dodolenus
 Viennensis, S. Oventus Rothomagensis,
 Armentarius Senonensis, S. Vulfolandus
 Bituricensis, S. Donatus Vefuntinus.

S. Vulfolandus successerat S. Sulpi-
 tium II. qui senectute gravis ferendis la-
 boribus Episcopalibus impar, eum Coad-
 jutorem expetiit, obiitque post non
 multos exinde annos. Ecclesia S. Sul-
 pitium decimo septimo Januarii colit.
 Alii Episcopi præ ceteris memoratu di-
 gni fuere: Deodatus Matisconensis, Pal-
 ladius Antiffiodorensis, Malardus Car-
 nutensis, Gratus Cabillonensis, Magnus
 Avenionensis, Caldoinus Cenomanensis,
 qui in suis Diocæsesibus inter Sanctos co-
 luntur. Betto dicitur hic Episcopus Ju-
 liobonensis, nempe Civitatis, quæ hodie
 est *Lillebonne* in agro Caletensi; sed hæc
 Ecclesia ex numero earum est, quarum
 nomina perierunt. Hoc Concilium Ca-
 billonense ex omnibus Provinciis Clodo-
 veo subjectis congregatum fuerat, ne-

Sæculum VII mine ex Aufrasia, ubi frater ejus Sigebertus regnabat, præfente.

A. C. 644.

§. XXXII.

S. Desiderius Cadurcensis.

to. 5. Conc.
p. 1848.

Ex aliqua Sigeberti Epistola dispicimus, quam sollicitè Reges jam tunc temporis caverent, ne eorum consensu non expetito Concilia celebrarentur. Data est ad S. Desiderium Episcopum Cadurcensem in hæc ferme verba: *Delatum est ad nos, te ab Episcopo Vulfolando ad primum diem Sept. in Regno nostro vocatum fuisse, sed nescimus in quem locum. Quamvis nihil magis cupiamus, quam Canones exactè servari, statuimus tamen cum consensu Procerum, nullum in Regno nostro Concilium nisi ex voluntate nostra celebrandum esse. Non recusabimus dare hanc licentiam, quandocunque id necessitas Ecclesiæ vel Reipublicæ postulaverit, si modo hac de re prius certiores facti fuerimus. Itaque rogamus te, ne illum Conventum adeas, priusquam de nostro consensu tibi constet.*

Hæc est Regis Sigeberti Epistola.

Sup. Lib.
XXXVII.
n. 15. vita
Gall. Chr.
to. 2. & ap.
Coint. to. 2. 3.

S. Desiderius annos juveniles in Aulis Clotarii II. & Dagoberti Regum exigens, amicitiam junxerat cum S. Eligio, S. Oveno, S. Farone, & S. Sulpitio, postea Archiepiscopo Burdegalensi, qui eum Episcopum Cadurcensem, & Successorem

Fratriſ